

de hotelgasten – omzetbelasting naar het verlaagde tarief en tot dat moment naar het algemene tarief. In geschil is welk tarief van toepassing is, toegespitst op de vraag of het bieden van parkeergelegenheid moet worden beschouwd als een bijkomende dienst in de zin van HvJ 25 februari 1999, zaak C-349/96 (Card Protection Plan), ECLI:EU:C:1999:93.13. De rechtbank acht het, gezien de ligging van de parkeerterreinen, niet aannemelijk dat op die terreinen – afgezien van hotelgasten – ook mensen parkeren die niet naar de diergaarde gaan. Het parkeren is voor de modale consument dan geen doel op zich. De consument parkeert louter om de diergaarde te bezoeken. De parkeervoorzieningen maken een bezoek aan de diergaarde voor de modale consument aantrekkelijker. Voor de modale consument vormt de toegang tot de diergaarde de hoofddienst en het gelegenheid geven tot parkeren de bijkomende dienst, die het fiscale lot van de hoofddienst volgt. Op de opbrengst van het parkeren is derhalve het verlaagde tarief van toepassing.
(Beroep gegrond.)

COMMENTAAR

MOLENAAR¹

Twee tegengestelde uitspraken van rechtbanken over parkeren bij een dierentuin respectievelijk attractiepark. Het gaat hier volgens het FD van 27 juli jl. om Blijdorp in Rotterdam respectievelijk de Efteling in Kaatsheuvel. Beide mogen op hun entreegelden het verlaagde btw-tarief toepassen en vinden dat het parkeren een bijkomende prestatie bij de hoofdprestatie is, waardoor ook dat onder het verlaagde btw-tarief zou vallen. Rechtbank Den Haag kent dat wel toe aan Blijdorp, maar Rechtbank Zeeland-West-Brabant niet aan de Efteling. Rechtbank Den Haag volgt hiervoor HvJ 25 februari 1999, zaak C-349/96 (Card Protection Plan). De parkeerterreinen van Blijdorp worden alleen maar gebruikt voor bezoekers van de dierentuin; die hebben dus uitsluitend het doel om Blijdorp te bezoeken. Dat valt mij ook elke week op: ik voetbal zelf bij de voetbalclub die naast Blijdorp ligt, en er is geen enkele andere reden om daar te parkeren dan de dierentuin. Omdat het parkeren het bezoeken daarvan aantrekkelijker maakt, vindt de rechtbank dat het een bijkomende prestatie bij de hoofdprestatie is, waarop ook het verlaagde btw-tarief van toepassing is.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant beslist anders over het parkeerterrein van de Efteling en vindt dat daarvoor wel het algemene btw-tarief geldt. Het is niet de eerste keer dat de Efteling hierover procedeert: Hof Den Bosch had op 17 september 2004, nr. 03/1407, NTFR 2005/54 ook beslist dat het algemene tarief gold voor het parkeren en de Hoge Raad had op 10 maart 2006, nr. 41.811, NTFR 2006/396 deze uitspraak zonder toelichting in stand gelaten. De Efteling probeert het nu dus weer en hoopt op hernieuwde inzichten. Maar dat lukt helaas niet, want de rechtbank volgt de eerdere uitspraken uit 2004 en 2006 en verwijst ook naar Hof Arnhem-Leeuwarden 13 september 2016, nr. 15/01353, NTFR 2016/2494, waarin voor de Hoge Veluwe werd beslist dat het algemene btw-tarief op het parkeren van toepassing is. De rechtbank vindt dat het parkeren geen dienst is die de toegang aantrekkelijker maakt, want de bezoekers kunnen ook met het openbaar vervoer komen, waardoor ze het parkeren niet nodig hebben.

NTFR 2017/1951

Omzetbelasting

Verlenen toegang tot parkeerterrein vormt bijkomende dienst bij verlenen toegang tot dierentuin*Rechtbank Den Haag 24 mei 2017, 16/4500**ECLI:NL:RBDHA:2017:6302**Belastingjaar/tijdvak: 2015**Wetsartikelen: Art. 2 lid 1, Zesde Richtlijn; Art. 6:7, Awb; Art. 6:11, Awb***Samenvatting**

Belanghebbende exploiteert een diergaarde. Auto's van bezoekers kunnen worden geparkeerd op een van de drie parkeerterreinen naast de diergaarde die door haar worden geëxploiteerd, op parkeerplaatsen aan de openbare weg tegen gemeentelijk tarief of bij winkels (gratis). Een van de parkeerterreinen is gelegen achter een hotel. Hotelgasten kunnen voor € 5 op dat parkeerterrein terecht. Vanaf oktober 2015 voldoet belanghebbende over de opbrengsten van het parkeren – met uitzondering van de opbrengsten van

¹ Dr. D. Molenaar is werkzaam bij All Arts Belastingadviseurs en verbonden aan de Erasmus Universiteit Rotterdam.

OMZETBELASTING

Tegen Hof Arnhem-Leeuwarden 13 september 2016 is cassatie ingesteld en hopelijk gaat de Hoge Raad zich daar nu – anders dan in 2006 – wel over uitspreken, bij voorkeur met eerst een conclusie van de advocaat-generaal. Of het zou prejudiciële vragen kunnen stellen aan het HvJ. Een duidelijke uitspraak door de hoogste rechter kan dan gelijk helpen bij het hoger beroep dat loopt tegen Rechtbank Gelderland 21 maart 2017, nrs. 16/14, 16/15 en 16/16, NTFR 2017/1039, waarin ook werd beslist dat het algemene btw-tarief op parkeren bij een attractiepark van toepassing is.

Kortom, alleen Rechtbank Den Haag lijkt vooralsnog aan Blijdorp het verlaagde btw-tarief voor het parkeren toe te kennen; de andere rechters vinden het parkeren wél een losstaande prestatie die onder het algemene tarief valt.

Ten slotte vind ik nog interessant hoe het procederen door de inspecteurs in deze zaken zich verhoudt tot het besluit van 4 september 2014, nr. BLKB2014/123M, NTFR 2014/2672 over de toepassing van Tabel I bij de Wet OB 1968 (verlaagd btw-tarief). Daarin keurt de staatssecretaris namelijk goed dat op kluisjes in zwembaden (onderdeel 4 van post B3) en op garderobegelden in theaters, bioscopen, attractieparken e.d. (onderdeel 9 van post B14) het verlaagde btw-tarief van toepassing is, omdat het bijkomende prestaties bij de hoofdprestaties zijn. Maar ook daarvoor geldt dat niet iedere bezoeker daar gebruik van maakt omdat je ook zonder jas kunt komen of je kleding bij je kunt houden tijdens het bezoek. Maar klaarblijkelijk vindt de staatssecretaris – anders dan zijn inspecteurs – dat aspect niet van belang voor de afweging tussen hoofdprestatie en bijkomende prestatie.

Brondocumenten

- [Rechtbank Den Haag 24 mei 2017, nr. 16/4500](#)

NTFR 2017/1955

Omzetbelasting

Parkeren bij attractiepark is een zelfstandige dienst*Rechtbank Zeeland-West-Brabant 28 juni 2017, 16/8468, 16/8469**ECLI:NL:RBZWB:2017:3876**Belastingjaar/tijdvak: juli en augustus 2015**Wetsartikelen: Art. 11b14, Wet OB 1968; Art. 11 lid 1 onderdeel b, Wet OB 1968***Samenvatting**

Belanghebbende exploiteert een attractiepark. Bij het attractiepark zit een parkeerterrein dat na sluitingstijd is afgesloten. Parkeren is alleen bedoeld voor de bezoekers, maar feitelijk wel mogelijk voor niet-bezoekers. Bezoekers betalen voor het parkeren van hun auto of (brom)fiets. Er zijn verschillende tarieven waarover 6% omzetbelasting wordt berekend. In geschil is of het parkeren van auto's en fietsen een bijkomende dienst bij de hoofddienst is, het verlenen van toegang tot het park, of dat het een zelfstandige dienst is. Belanghebbende heeft hier eerder over geprocedeerd (HR 10 maart 2006, nr. 41.811, NTFR 2006/396) en heeft toen ongelijk gekregen. Belanghebbende stelt echter dat er thans nieuwe jurisprudentie is en dat de feitelijke situatie is veranderd. Het brengt de rechtbank echter niet tot een ander oordeel. De rechtbank oordeelt dat het parkeren van de auto voor de bezoekers een doel op zich is. Hij weet dat het bezoek aan het park ook voor de auto gevolgen heeft. Het parkeren van de auto is een behoefte op zich en het voorzien in deze behoefte is een zelfstandige prestatie. Er zijn in dit geval geen bijzondere omstandigheden aanwezig die maken dat het parkeren een bijkomende dienst is en geen zelfstandige hoofddienst.

(Beroepen ongegrond.)

COMMENTAAR**MOLENAAR¹**

Zie commentaar bij Rechtbank Den Haag 24 mei 2017, nr. 16/4500, NTFR 2017/1951.

Brondocumenten

- [Rechtbank Zeeland-West-Brabant 28 juni 2017, nrs. 16/8468 en 16/8469](#)

¹ Dr. D. Molenaar is werkzaam bij All Arts Belastingadviseurs en verbonden aan de Erasmus Universiteit Rotterdam.